

Г-да Спасителя, послѣдовалъ Го и станалъ единъ отъ първитѣ и най-преданни ученици Господни. Той билъ въ числото на 3-тѣ избрани апостоли свидѣтель на Преображението Господне, възкресението на дъщерята Иairoва и на Гетсиманската молитва на Спасителя. По живостта и направлението на своя характеръ, той билъ наклоненъ да говори и дѣйствува прѣди другитѣ и всѣкога се отличавалъ съ най-горѣща любовъ къмъ Г-да. За исповѣданието на Господа, че Той е Христосъ Синъ на Бога живаго билъ удостоенъ отъ Спасителя съ особена похвала, нъ скоро се подмѣтналъ на осъждение отъ него за противорѣчието на проповѣдта за бѣдѣщитѣ Негови страдания. При хващанieto на Г-да въ Гетсиманската градина първий се хвърлил да го защитава, нъ неможелъ да устои при искушаванieto на дворѣтъ първосвященнически и 3 пѣти се отрѣкълъ отъ Г-да. Господъ му се явилъ по възкресението, за да утѣши скърбното му сърдце и подиръ, като поискалъ отъ него троекратно увѣрението въ любовта (за троекратното отрицание) въстановилъ го въ званието апостолско. Тукъ Господъ му казалъ, че до сега той е ходилъ самъ, както е искалъ, а отъ сега той ще се предаде подъ ръководството на другъ ръководителъ (т. е. на св. Духъ) и Той ще тя поведе тамъ, където би ти и не желалъ. Въ тия многоважни и знаменити слова се заключава предеказание за всичкийтъ слѣдующи животъ на апостола и за мъченическата му кончина.

По сжшествието на Св. Духъ, ап. Петъръ съ своята проповѣдъ обърналъ 3 хиляди души, и подиръ 5 хиляди, и по таквъ начинъ положилъ начало на Църквата мѣжду Пудентѣ. Сжщиятъ тойзи великий апостолъ (противъ своето желание, като се подчинявалъ на ръководството на св. Духа) положилъ начало на вѣрата мѣжду язичниците, като кръстилъ Корнилевото семейство. Необикновена чудесна слава го окръжавала: той изцѣрилъ разслабениятъ Енея, възкресилъ Товита (въ награда за нѣйнитѣ добри дѣла), болни приносили отъ далечъ и поставяли по пѣтя, гдѣто щѣлъ да премине Петъръ, за да падне макаръ сѣнката му на тѣхъ и тѣ се исцѣлявали. Иудейский царъ Иродъ Агриппа при първо врѣме на своето управление искалъ особено да угоди на Евреитѣ и за това заповѣдалъ да хванатъ ап. Петра и да го умъртвятъ. Но наказанието било отложено на нѣколко врѣме, по случай на празника Пасхата. Петра затворили въ тъмница, оковали съ 2 вериги, и 16 войни били поставени да го пазятъ. Въ това врѣме Църквата Иерусалимска усърдно се молила за него Богу, и въ деньтъ срѣщу наказанието вѣрующитѣ се събрали на обща църковна молитва въ домътъ на Мария, Маркова майка (подиръ ученикъ Петровъ и евангелистъ). Молитвата на църквата била чуена. Ангелъ Господень чудесно извелъ Петра изъ тъмницата. Той разбудилъ заспавилиятъ